

"De magische KERSTBALLEN"

Verteller: Alle lichten in Legoland zijn uit. Wind doet de bladeren van de bomen ritselen.

[Opeens lijkt één van de bomen te bewegen. We zien een figuur Legoland naderen. Hij sluipt een huis binnen. Kort is er een kreet te horen, maar niemand schrikt wakker. Het figuur komt uit het huis en sleept een zak met zich mee. Langzaam verdwijnt de schaduw richting bos en even later is hij niet meer te zien. Het dorp is ontwaakt. We zien vier bewoners zich afzonderen. De trollen ontdekken dat de LIEFDES TROL is verdwenen. ONTVOERD door Karnamelk, want ze zien allemaal witte voetstappen! Wat moeten ze doen? Ze praten allemaal door elkaar!]

Hoofdtrol: Speurtrol heb je je speurspullen?

Speurtrol: Ja, Hoofdtrol, hier heb ik mijn kompas en mijn vergrootglas...

Hoofdtrol: Dappere trol, heb je al je moed verzameld?

Dappere trol: Ehhh... even kijken... waar heb ik... JA Hoofdtrol.

Hoofdtrol: Slimme trol, heb je je hersenen bij elkaar?

Slimme trol: Natuurlijk Hoofdtrol, dat hoeft u niet te vragen.

Hoofdtrol: Jullie weten wat je te doen staat. Jullie moeten de vreselijke tocht naar Tweeduister ondernemen. Ik weet hoe gevaarlijk het gebied is waar de Engeliëren leven, maar het kan niet anders. Jullie moeten het Geheime Raam vinden, want daar woont Rhea de Heks. Zij kan ons helpen!

Verteller: Al jaren en jaren hebben onze trolvrienden last van die gemene Karnamelk en zijn katachtige helper Yoghurt. En nu is de maat vol. Gisteren heeft Karnamelk de lieve Liefde trol ontvoerd. De trollen moeten een manier vinden om zich tegen Karnamelk te beschermen. Daarvoor gaan ze de hulp invoeren van Rhea de Heks...

[We zien onze drie speciale reizigers vertrekken, uitgezwaaid door alle trolvrienden en om de tijd een beetje op te vullen zingen ze...]

Speurtrol, Dappere trol en Slimme trol:

In het land oe-a-a,
Van Tweeduister oe-a-a
Leefde eens oe-a-a
Een Heks.

Dappere trol: Hier jongens... Hier begint het... Hier begint Tweeduister...

Speurtrol: *[doet het vergrootglas voor zijn linkeroog]* Zi... Zitten... hier... die levensgevaarlijke Enge... Engeliere?

Dappere trol: Ja... maar je hoeft niet bang te zijn Speurtrol... ik bescherm je wel.

Verteller: ...maar je kunt aan Speurtrol zien dat hij daar niet helemaal gerust op is. Dat komt misschien ook door het vreemde geluid dat ze zo nu en dan horen... Nyamnyamnyamnyam... Het lijkt een beetje op het geluid van iemand die nogal hard zit te 'smakken'... ..en hoe verder ze Tweeduister intrekken hoe harder het geluid lijkt te worden... alsof iets hun nadert... NYamNYamNYamNyam... Maar dan gebeurt er opeens dit...'

[We zien onze drie vrienden opeens vreemde bewegingen maken, alsof ze ergens tegen aan botsen. Ze kijken elkaar verbaasd aan]

Dappere trol: Wat... wat is dit?

Speurtrol: *[pakt meteen het vergrootglas en houdt deze voor zijn rechteroog]* Aha... ik denk dat ik het weet. We zijn ergens tegenaan gebotst wat we niet kunnen zien. Tenminste... ik zie het niet.

Slimme trol: Het geheime raam. De plek waar Rhea de Heks zich bevindt. Ik zal even aankloppen...
TOKTOKTOK.
PIEIEIEIEIEIEPPPP.

[Er verschijnt een zwart geklede gedaante (Rhea) met een puntmuts en een opvallende briljetje.]

Rhea: Wie zijn jullie? En... wat komen jullie hier doen?

Dappere trol: Ehhh... wij zijn trollen uit Legoland en wij hebben uw hulp nodig... denken we. Bent u Rhea de Heks, de wijze vrouw?

Rhea: Ja, ik ben Rhea de Heks.

Verteller: Snel vertellen onze trolvrienden over de problemen in Legoland, over Karnamelk en Yoghurt... en dat de lieve Liefde trol door hen ontvoerd is...

Rhea: Ai,ai,ai... wat verschrikkelijk. Laat me even in mijn Geheime Raam kijken...

[Geduldig kijken onze vrienden hoe Rhea naar iets staart wat ze niet zien.]

Rhea HA... ha,ha,ha... ik weet 't.
[Ze loopt naar een snoeptrommel en haalt daar iets uit.]
Neem deze pil mee en zorg ervoor dat die Karnamelk hem opeet...
[Ze overhandigt de pil aan Slimme trol.]
Wacht...
[Ze loopt naar een emmer.]
Neem ook deze Magische Ballen mee. Zij zullen jullie bescherming bieden.
[ze geeft ze aan Dappere trol.]

Slimme trol: Wat gebeurt er als Karnamelk deze pil slikt?

Rhea: Dan gaat hij blaffen... hahahahahahaha.

Verteller: Even later zijn onze trolvrienden weer onderweg. Ze gaan steeds sneller lopen, want het angstaanjagende geluid NYAmNYAmNYAm... komt steeds dichterbij... Ze hebben dan wel die beschermende ballen... maar... NYAMNYAMNYAMNYAM... Met een sprong springen ze uit Tweeduister... Pffffff... dat was op het nippertje. Zo snel mogelijk gaan ze naar het gebied waar Karnamelk woont en na een vermoeiende tocht arriveren ze daar...

Slimme trol: Mmmmmmm... Hoe doen we dat?... Ah... Ja... Natuurlijk.

Verteller: Onze drie trolvrienden lopen naar de voordeur en kloppen aan.

TOKTOKTOK.

Speurtrol, Slimme trol en Dappere trol:

Hé, Karnamelk... We komen de lieve Liefde trol vrijkopen!

[De deur zwaait open en daar verschijnt de gemene, witte kop van Karnamelk.]

Karnamelk: Vrijkopen? Waarmee?

Slimme trol: Met deze waardevolle en speciale diamant...

Karnamelk: *[kijk naar hetgeen Slimme trol in zijn handen heeft.]* Speciale diamant... speciale diamant... dat is toch zeker geen diamant...
[Hij grist 'de diamant' uit de hand van Slimme trol en stopt hem in zijn mond.]
Hmmm... lekker zo'n speciale diamant... lekker zoet... om te... Waf, Knor, Woef, Hinnik... Ia... WOEF, WAF, WOF, WEF, WUF, WIF... WAFWAFWAFWAFWAFWAFWAF...

Verteller: Op dat moment schiet de lelijke kop van Yoghurt omhoog. Hoort hij geblaf? Wordt zijn baasje aangevallen door zo'n blaffend mormel? Blind van woede schiet Yoghurt overeind en sprint hij naar het geblaf. Karnamelk ziet hem op zich afkomen, begrijpt wat er gebeurt en sprint als een speer het donkere bos in, achtervolgt door Yoghurt...
De lieve Liefde trol wordt bevrijd en ze keren terug naar Legoland, waar ze als helden worden begroet... Vanaf deze dag zijn onze trolvrienden in het bezit van de geheimzinnige, beschermende en magische ballen, die later tijdens het kerstfeest zo belangrijk zijn geworden.

"De KERSTMAN"

Verteller: Ergens hier ver vandaan gebeurde het volgende.

Sir: Charles... Charles, kom hier.

[Een oude man met een wilde witte haardos loopt naar Sir]

Charles: Wat kan ik voor u doen Sir?

Sir: Charles... een glas melk graag... en je weet het... alleen als hij...

Charles: Sneeuw en sneeuw wit is. Ik weet het Sir. Kan ik u verder nog van dienst zijn?

[Sir denkt enige tijd na... dan krijgt hij een idee...]

Sir: Jawel Charles. Ik wil dat je vanmiddag met Rudolfus naar de stad reist en een prachtig kerstgeschenk voor Madam koopt.

Charles: Natuurlijk Sir... maar nu eerst uw glas melk. Ik zal ervoor zorgen dat hij...

Sir: Sneeuw en Sneeuw wit is...

Verteller: Terwijl Sir wachtte op zijn glas sneeuw witte melk, vindt er in de buurt -op een geheime plek- het volgende plaats.

Rhea: ...En nu nog een druppeltje eekhoornplas, twee konijnendrolletjes en ehhh... even nadenken... een wolkje vliegenschimmel... Natuurlijk... Wat dom! ...Hoe kan ik het nou vergeten...

[de oude vrouw roert in een soort glazen bak.]

...Zo nu even in mijn Magische Raam kijken om te weten wie deze toverdrank moet opdrinken.

[de vrouw staart naar iets wat we niet zien.]

Hé... ik zie een glas melk... nog witter dan sneeuw wit... vreemd... WAT...! Wat gebeurt er? ...Ik zie mijn eigen geheime huis ...wat raar... mijn deur gaat open... Ik zie een donkere schaduw met daarboven een witte vlek...

[De vrouw draait zich om en wordt door een vreemde gedaante met een knuppel bewusteloos geslagen.]

Karnamelk: HaHaHa... die toverdrank is van mij. Yoghurt... Yoghurt, kom hier...
Ga op zoek naar het toverboek.
[Een katachtig wezen huppelt binnen en begint rond te snuffelen.]

Verteller: Op het moment dat Yoghurt het toverboek vindt, stapt Charles in de slee achter Rudolfus, het rendier. Even later gebeurt het volgende...

[Engeltrol komt haar lange zilveren haren... Kadotrol pakt cadeaus in... Zingtrol zingt met haar prachtige engelenstem... Hoofdtrol loopt tevreden rond.]

Stimme trol: Hoofdtrol, Hoofdtrol...

[twee trolfiguren komen hijgend aangelopen]

Hoofdtrol: Slimme trol, Speurtrol... rustig aan... wat is er aan de hand?

Speurtrol: Hoofdtrol, we waren in het Zwarte Woud en zagen opeens een witte vlek voorbij sluipen. Natuurlijk wisten we meteen wie het was. We vertrouwden het niet en besloten te gaan kijken waar Karnamelk vandaan kwam. Het spoor leidde naar Rhea's geheime plek en daar vonden we haar bewusteloos. We hebben Rhea in bed gelegd en ontdekten dat er een glas met toverdrank en het toverboek verdwenen waren...

[Speurtrol is buiten adem]

Hoofdtrol: Potverdorie, het is ook altijd hetzelfde liedje... Waar ging Karnamelk naartoe?

Slimme trol: Ik ruik met mijn neus, dat hij naar zijn vesting is, om daar die toverdrank te onderzoeken...

Hoofdtrol: Ja, dat vreesde ik al. We moeten er zo snel mogelijk wat tegen doen!

Verteller: Even later vertrekken Snelle trol, Speurtrol en Slimme trol uit Legoland. Op datzelfde moment gebeurt er ergens anders iets vreemds...

[Charles valt bijna in slaap als Rudolfus voort sjokt over de besneeuwde wegen. Dan slaat Rudolfus opeens een bospad in.]

Charles: Hé, jongen wat doe je nou? Waarom ga je opeens dit bospad in...? Wat raar! ...Maar wel interessant ...Eens kijken wat er gebeurt...

[Rudolfus stopt]

Charles: Is hier iets jongen?

[De drie trollen verschijnen en ze raken met elkaar in gesprek]

Verteller: Charles, Rudolfus en de drie trollen hebben een plan besproken. Ze reizen naar het zwarte woud, waar Karnamelk woont. Laten we daar maar eens een kijkje gaan nemen...

[We zien Karnamelk die in het toverboek bladert]

Karnamelk: Aha, wat is dit?
[Karnamelk speurt verder in het toverboek.]
De drank van Goed en Kwaad!!!
[Karnamelk grijnst.]
... Een slecht persoon wordt door de drank nog slechter en machtiger. Een goed persoon zal door de drank eeuwig voor anderen zorgen. Mooi!!!
Als ik deze drank op heb ga ik eerst afrekenen met die trollen... die vervelende mormels.
[Karnamelk wil een slok nemen.]

De drie trollen: Hé, bleekscheet!... Mislukte zuurkool!

[Karnamelk draait zich om en opent de deur.]

De drie trollen: Hé, flapdrol, sneeuwballenkop, oelewap!!!

Karnamelk: Hoe durven jullie! Ik zal jullie krijgen!

[Karnamelk rent naar de trollen... die smeren 'm. We zien Yoghurt. Hij schrikt. Vlakbij hem staat Rudolfus. Er ontstaat een gevecht. Yoghurt krabt Rudolfus over zijn neus. Rudolfus trapt Yoghurt bewusteloos. Charles komt binnen en loopt naar het toverboek.]

Charles: Aha. *[Hij leest.]* Nou ja, vooruit maar...

[Hij drinkt van de toverdrank en begint te veranderen. Rode kleren, witte baard... Ook Rudolfus krijgt een slok... die twee verdwijnen]

Verteller: Eenmaal terug in Legoland vertellen onze drie vrienden wat er gebeurd is. Ze besluiten de man voortaan kerstman te noemen en het rendier wordt vereerd als Rudolf...

"De KERSTBOOM"

Verteller: In het verhaal dat ik jullie ga vertellen zijn de trollen druk bezig met de voorbereidingen van het jaarlijkse kerstfeest. Zo zijn de Baktrollen bezig met het bakken van heerlijke trolburgers...

Baktrol: Hmmmm... Ik lust ze wel, die trolburgers...

Verteller: De Schoonmaaktrol is natuurlijk druk aan het werk...

Schoonmaaktrol: Even kijken, is alles al schoon... Nee, nee ...Nog lang niet...!

Verteller: ...En de Danstrollen...

[KerstMacarena-dans]

Verteller: De Slimme trol zit zoals altijd in een boek te neuzen...

Slimme trol: Aha... mmmmmm ...Ja... aha ...hmmmm ...Ja...

Verteller: Maar de meeste trollen zijn bezig met het versieren van het dorp. Overal worden de Magische Kerstballen opgehangen. De Magische Kerstballen geven kracht en bescherming.

[We zien trollen die de Magische Kerstballen naar elkaar toe gooien]

Slimme trol: Ho... STOP... niet gooien met de magische kerstballen. Als ze vallen en stuk gaan verliezen ze hun kracht en bieden ze geen bescherming meer...

[Meteen stoppen ze en gaan rustiger verder met versieren]

Hoofdtrol: Goed werk beste trolvrienden, goed werk. Het dorp ziet er prachtig uit. Geniet van jullie nachtrust. Slaap lekker...' (de trollen gaan slapen)

[Een vreemd figuur en een kat sluipen het dorp binnen]

Karnamelk: Hahaha... de Magische Kerstballen... Yoghurt als een van die kleine mormels wakker wordt, dan...' (Yoghurt stelt zich op bij de slapende

trollen. Karnamelk verzamelt ondertussen de magische kerstballen)
Oké Yoghurt, kom we gaan... (Beiden sluipen weg).

Verteller: De volgende dag wordt Speurtrol als eerste wakker...

[Speurtrol rekt zich uit, wordt langzaam wakker...]

Speurtrol: *[kijkt rond.]*
WAT... Het kan niet waar zijn... waar zijn de magische kerstballen...
zijn ze gestolen? *[pakt zijn vergrootglas.]* Een witte vlek... nog een
witte vlek... KARNAMELK!!
Karnamelk heeft de magische kerstballen gestolen...
TROLLEN... WAKKER WORDEN!!!

*[Verschrikt staan de trollen op. Speurtrol vertelt wat er gebeurd is, iedereen raakt
in paniek; praat door elkaar.]*

Hoofdtrol: Beste trolvrienden, we moeten zo snel mogelijk in actie komen. We
moeten de magische kerstballen terugvinden. Ik stel voor dat een
aantal van ons naar Karnamelk gaan. De SPEURtrol, want hij weet
de veilige wegen in het donkere bos. De DAPPERE trol, want we
moeten iemand hebben die alles durft en de SLIMME trol, want
iemand moet Karnamelk voor de gek kunnen houden...

Verteller: Een uur later gaan onze drie trolvrienden op weg naar het donkere
bos... de plek waar Karnamelk woont.

De drie trollen: In het Bos, oe-a-a,
leven dieren, oe-a-a,
maar we zijn, oe-a-a,
niet bang, oe a....

Slimme trol: Sssssssssttt... Ik hoor allemaal rare geluiden... Ik wil terug... Ik
ben bang...

Dappere trol: Nee, Slimme trol, dat kan niet. Je weet dat we de magische
kerstballen moeten vinden. Blijf maar vlak bij me, ik bescherm je
wel...

De drie trollen: Karnamelk, oe-a-a,
is een griezel, oe-a-a...

Speurtrol: Hier, dit is een goede plek om te overnachten...

[Onze vrienden vallen in slaap tegen een dennenboom]

.....

Dennenboom 1: Hé, dennenboom 2, weet jij waarom we een bepaalde tijd in het jaar kunnen praten?

Dennenboom 2: Ja... dat weet ik... we kunnen alleen praten als het Kerst is... maar waarom is me een raadsel...

Dennenboom 3: Ja, ik begrijp er ook niets van...

Slimme trol: *[is wakker geworden.]*
...begrijp er niets van...
[kijkt verwonderd rond, wekt speur en dappere trol.]
Het was net alsof die bomen praten... Maar dat kan natuurlijk niet...

Dennenboom 1: Jawel hoor...

Dennenboom 2: Wij kunnen wel praten...

Dennenboom 3: Dat hoor je toch wel...

Slimme trol: Maar... wat...? hoe...? waarom...?

Dennenboom 1: Wie zijn jullie?

Slimme trol: Wij zijn trollen... We zijn op weg naar het huis van Karnamelk, want hij heeft onze magische kerstballen gestolen.

Dennenbomen: AiAiAi, misschien kunnen we helpen?

[Ze gaan met elkaar overleggen, bla, bla, mompel mompel...]

Slimme trol: Ja, dat is een goed idee!!!

Verteller: Even later zijn ze bij het huis van Karnamelk.

Karnamelk: HaHaHa... de magische kerstballen... daar ga ik lekkere soep met balletjes van maken...

Dennenboom 1: Hé, LELIJKE BLEEKSCHEET.

Dennenboom 2: Hé, MISLUKTE KAT.

Dennenboom 3: KOM EENS NAAR BUITEN ALS JE DURFT.

[Karnamelk en Yoghurt komen naar buiten]

Karnamelk: Wie? Wat? Waar komen die stemmen vandaan? Ik zie alleen drie dennenbomen...

[Yoghurt loopt naar Dennenboom 2 en plast er hondjes tegenaan.]

Dennenboom 2: Zie je wel... een mislukte kat...

Dennenboom 1: Hé Karnamelk... Je bent NOG lelijker dan ik dacht...

Dennenboom 3: NOG LELIJKER!!!

Karnamelk: Wat? Pratende dennenbomen? Brutaal pratende kerstbomen? Yoghurt, pak de bijl... Ik kan wel wat brandhout gebruiken...

Dennenbomen: WEGWEZEN!

[De dennenbomen hobbelen weg... Even later gevolgd door Karnamelk. Op hetzelfde moment sluipen onze trolvrienden naar binnen en ze pakken de magische kerstballen... Maar dan zien ze Karnamelk en Yoghurt terugkomen. Karnamelk heeft allemaal takken in zijn handen en Yoghurt heeft een tak in zijn bek.]

Slimme trol: OH NEE... onze vrienden... de dennenbomen... ze zijn dood...

Karnamelk: OH NEE...
[smijt de takken weg en Yoghurt laat de tak vallen]
De magische ballen... Waar zijn de magische ballen???

Verteller: Onze vrienden gaan zo snel mogelijk terug. Alle trollen zijn vreselijk blij, maar ze zijn ook verdrietig als ze horen over de dood van de dennenbomen. Dan neemt Hoofdtrol het woord.

Hoofdtrol: Beste trolvrienden. Dankzij de drie dennenbommen is het ons gelukt de magische kerstballen terug te veroveren. Daarom vind ik dat dennenbomen voortaan een belangrijk onderdeel van Kerst moeten worden. We noemen hem voortaan KERSTBOOM en de magische ballen hangen we erin...

Verteller: En zo wordt ieder jaar tijdens Kerst de dood van de drie Dennenbomen herdacht... Als je dus een kerstboom zo mooi mogelijk gaat versieren denk dan aan dit verhaal.

Trollen Verhalen

teksten van Hans Hekstra
tekeningen door Piet Wijn
belettering Jan van Kesteren

Weet je
waarom de wind waait,
er overal stenen zijn,
de slak zijn huisje
op de rug draagt,
er sterren aan
de hemel staan?

Daarover gaan
de trollenverhalen die ik
in dit boek vertel.

Waarom de wind waait

Toen de aarde pas nieuw was, werden de
kleuren uitgedeeld. De beer kreeg
bruin. Het water werd
blauw gekleurd.

De
sneeuw mocht wit worden. Het
gras kreeg groen, de pauw blauw.
Alles kreeg een kleur.

Alleen
de wind werd
vergeten.

Toen aan de wind werd
gedacht, waren alle kleuren al op.
Zo bleef de wind kleurloos.

Je kunt hem dan ook
niet zien.

Maar wel voelen.

Want hoe zou je anders weten
dat hij er is!

Daarom waait
de wind.

Waarom er stenen zijn

Voor dat er een trol wordt geboren, zaaien de trollenouders een levensboom. De boom groeit met de trol op. Een trollenleven telt net zoveel dagen als er blaadjes aan z'n boom hangen. Als de boom sterft, sterft ook de trol. Hij verandert dan in een steen. Misschien vind je wel z'n steen.

Een trollenstein
lijkt altijd op een
dier. Op een beer, of op een haasje.
Op een varken of op een
schildpad.

Vergeet dan niet dat die steen
ooit een trol was.

De boom vergeet z'n trol ook niet.

In elke plank uit zijn lijf
vind je wel een trollenoog. Zodat je
nooit vergeet dat een trol en
een boom bij
elkaar horen.

Waarom de slak zijn huisje op de rug draagt

Toen de aarde nog
nieuw was, kregen alle dieren
een schuilplaats. Het konijn kreeg een
holletje, de mol een onderaardse gang,
en de mus mocht onder de pannen.

De eekhoorn kreeg een boom,
en de slak een slakkenhuis. Iedereen
was erg tevreden met zijn woning.
Het konijn kon bij
zijn holletje in
gevaar
glippen. De mol
thuis
voelde zich
onder de
daar
grond.

De mus
bleef droog
onder de pannen.
En de eekhoorn
vond zijn eten vlak naast
de deur.

Alleen de slak klaagde.
Hij liep zo langzaam dat
hij nooit op tijd thuis kwam.

Zo bleef zijn huisje
bijna altijd leeg.

Daar werd wat
op gevonden. De slak
droeg zijn huis
voortaan
op zijn rug
met zich mee.

Al ging hij nu nog zo ver,
hij bleef
toch altijd
dicht bij huis.

Waarom er sterren zijn

Toen de aarde pas nieuw was,
waren er al zwaluwen.
En in de lucht die al blauw was,
haptten ze naar vliegjes.

Er was eten genoeg.
Toch vond één zwaluw
de vliegjes veel te klein.
Laten we achter de lucht
gaan kijken, zei hij
tegen de andere zwaluwen.

Daar vliegen vast
hele dikke vliegen. Als je er daar
één van eet heb je voor de hele dag genoeg.
De zwerm zwaluwen vloog toen
door de blauwe lucht heen. Ze
kwamen nooit meer
terug.

De gaatjes in de lucht
zijn nu nog te zien.
Mensen noemen het sterren.
's Avonds gaat de zon onder.
Maar het licht van
de zon
schijnt nog door die
gaatjes
naar buiten.

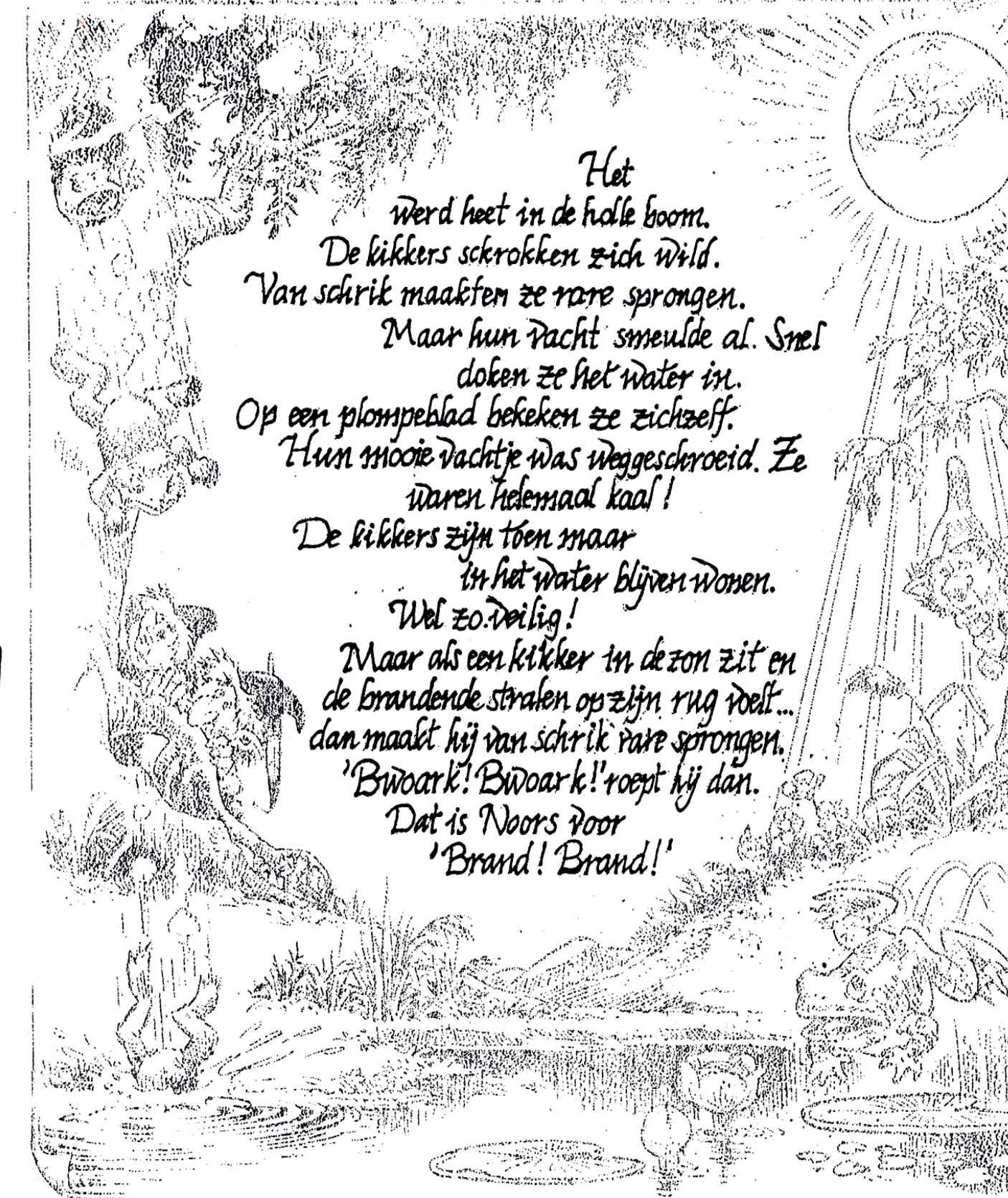

Waarom een kikker kaal is en soms rare sprongen maakt

td.s. Polly Klein tekeningen P. de Wijk
vertaling Jan van Woensel

Rivieren,
beekjes en meren
zijn er volop in de Noorse Trollenbergen,
en overal hoor je de kikkers kwaken.
Maar heel lang geleden
leefden de kikkers nog in de bossen.
En ze waren niet kaal,
maar hadden een prachtig bontvachtje.
In de bossen leefden ook trollen.
Als het begon te regenen of te sneeuwen,
kroepen ze vlug in een holle boom.
Dan
stookten ze een lekker vuurtje
om weer warm te worden.

Het
werd heet in de holle boom.
De kikkers schrokken zich wild.
Van schrik maakten ze rare sprongen.
Maar hun vacht smeulde al. Snel
doken ze het water in.
Op een plompeblad bekeken ze zichzelf.
Hun mooie vachtje was weggeschroeid. Ze
waren helemaal kaal!
De kikkers zijn toen maar
in het water blijven wonen.
Wel zo veilig!
Maar als een kikker in de zon zit en
de brandende stralen op zijn rug doet...
dan maakt hij van schrik rare sprongen.
'Bwoark! Bwoark!' roept hij dan.
Dat is Noors voor
'Brand! Brand!'

Waarom er soms mist is

Alles wat de trollen nodig hebben, vinden ze in de Noorse Develbergen. Ze vangen vis, zoeken vruchten, noten en honing. Alleen één ding hebben ze niet... chocolade! En de trollen zijn juist zo dol op chocoladerepen.

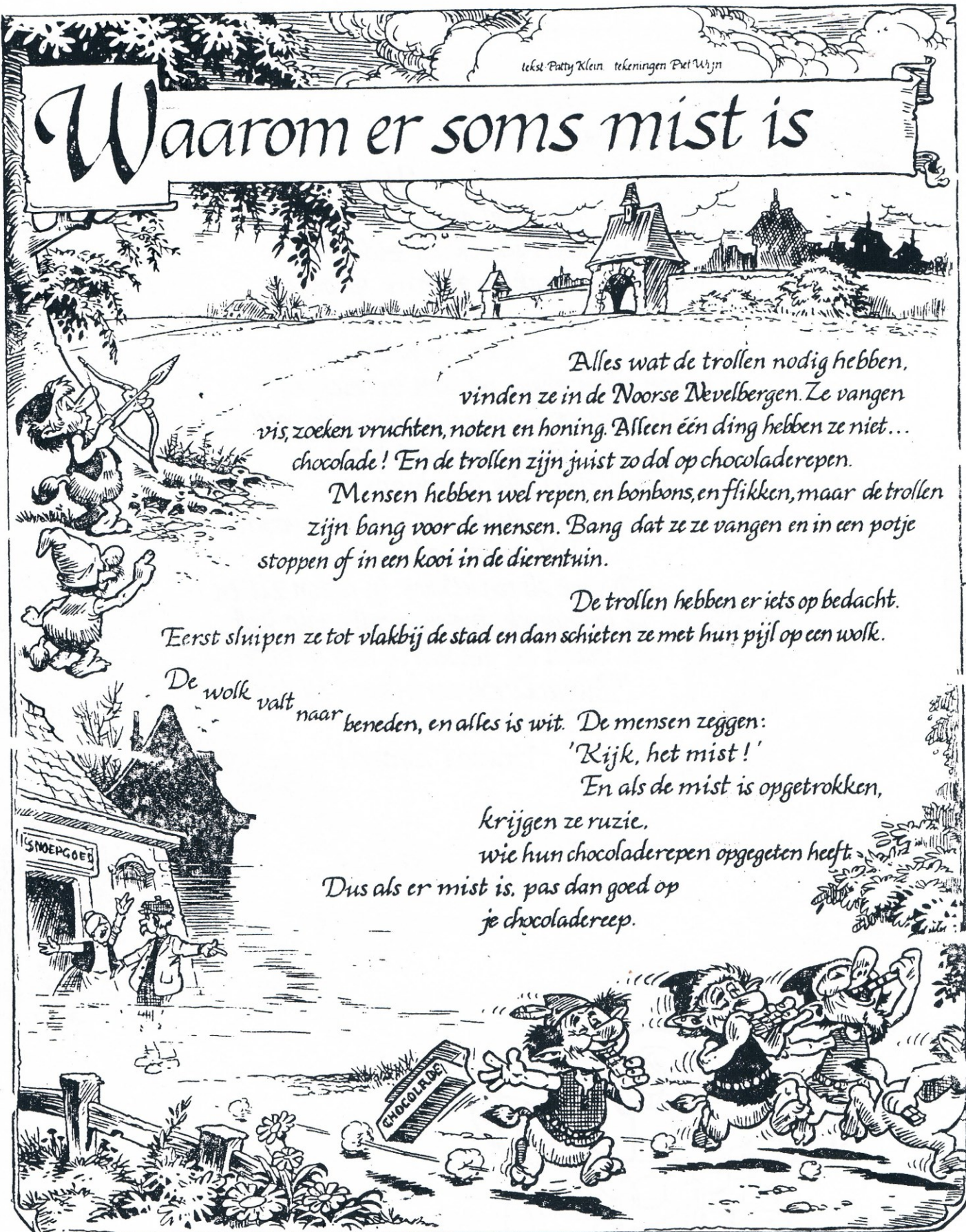
Mensen hebben wel repen, en bonbons, en flikken, maar de trollen zijn bang voor de mensen. Bang dat ze ze vangen en in een potje stoppen of in een kooi in de dierentuin.

De trollen hebben er iets op bedacht. Eerst sluipen ze tot vlakbij de stad en dan schieten ze met hun pijl op een wolk.

De wolk valt naar beneden, en alles is wit. De mensen zeggen: 'Kijk, het mist!'

En als de mist is opgetrokken, krijgen ze ruzie, wie hun chocoladerepen opgegeten heeft.

Dus als er mist is, pas dan goed op je chocoladereep.

Waarom treurwilgen treuren

Er zijn grote bomen en kleine bomen. Vroeger waren treurwilgen de allergrootste bomen. Hun takken staken boven die van alle bomen uit en reikten wel tot de hemel.

'Kijk,' zeiden de trollen tegen de treurwilgen. 'Jullie takken dragen het hemelgewelf! Als jullie loslaten, valt de hemel naar beneden. Dan krijgen we allemaal een blauwe maats!'

Dus droegen de treurwilgen de hemel, jaar in jaar uit. Maar och... wat was dat zwaar.

Hun takken begonnen moe te worden, hun bast ging pijn doen.

En tenslotte hielden ze het niet meer. Ze lieten hun takken hangen.

Maar dat was roer: de hemel stortte helemaal niet naar beneden! De hemel blijft altijd hemelhoog, maar dat wisten de treurwilgen niet. Ze werden er nóg treuriger van dat ze zoveel werk voor niets gedaan hadden.

En de trollen lachten zich dood.

tekst Patsy Klein tekeningen Piet Wijn

Waarom er ijspegels zijn

tekst Patty Klein,
tekeningen Piet Wijn

In de winter
krijgen de trollen het koud
in hun grotwoningen in de Noorse Nevelbergen. Want de ijsskoude
sneeuwstorm blaast er zo naar binnen.

De trollen bedachten er iets op.
Ze gingen naar het bevroren Noorse Nevelmeer en sneden mooie stukken
ijs uit die precies in de opening van hun grot pasten.

Maar lang bleven hun ruiten niet heet.
Toen ze een vuurtje stookten, begon het ijs te smelten.
En al gauw waren er alleen nog ijspegels over die aan de randen van
de grot hingen. De trollen trokken toen maar dikke wollen
truien aan. Dat was ook lekker warm. En ze gingen nog
dieper in de grot wonen waar de koude wind niet kon komen.

Maar de ijspegels hangen er nu
nog steeds.

Waarom er juf's en meesters zijn?

